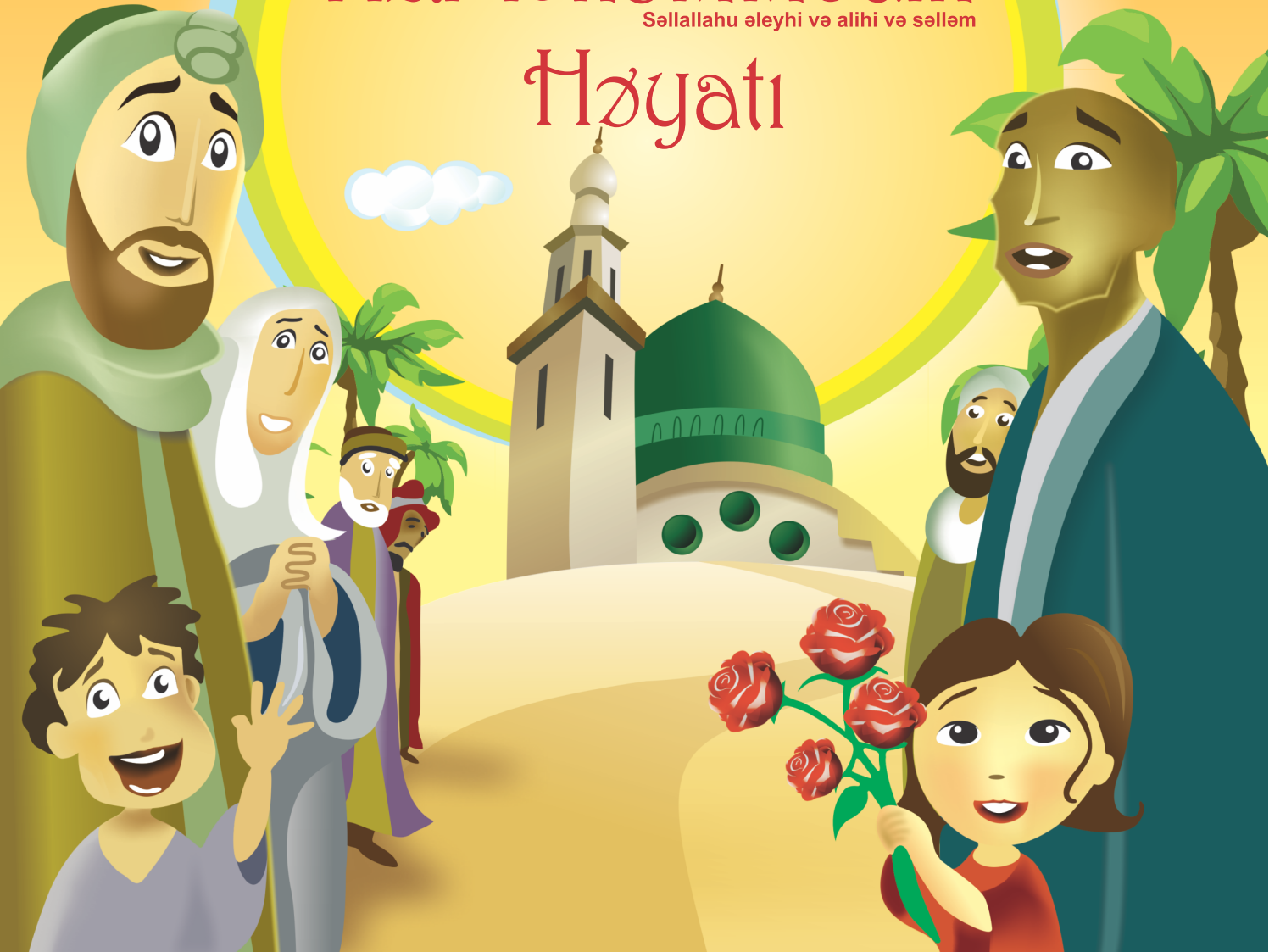

Səvgili Peyğəmbərimiz
Hz.Məhəmmədin
Səllallahu əleyhi və alihi və səlləm
Həyatı

Miladi 570-ci ildə Məhəmməd adlı nurlu bir oğlan uşağı dünyaya gəldi. Atası Abdullah hələ oğlu dünyaya gəlməmişdən əvvəl vəfat etmiş və Rəbbimizin rəhmətinə qovuşmuşdu. Az müddət sonra anasını da əldən verən sevinli Peyğəmbərimizin tərbiyəsi ilə məşğul olmağı babası Əbdülmüttəlib öz öhdəsinə götürdü. Həzrət Peyğəmbər (s) Allahın himayəsi sayəsində çox qısa bir müddətdə camaatın sevdili, hörmət bəslədiyi bir cavana çevrildi. Beləki, bütün Məkkə əhalisi ona təkcə hörmət və məhəbbət bəsləmir, mal-dövlətlərini də onun yanında əmanət qoyurdular.

Sonralar o Həzrətə bu üstün əxlaqi səviyyəsinə görə Qureyşin əmini (yəni Qureyşin ən etibarlı şəxsi) ləqəbini vermişdilər. O Həzrət məzlum və kasıbların tərəfini saxlayaraq, onları qoruyur, onlarla birlikdə oturub-durur, yemək yeyir, dərdlərinə qulaq asır və onların çıxış yolunu axtarıb tapırdı.

Daha sonra Həzrət Məhəmməd (s) əmisi Əbu Təlibin istəyiylə Xədicənin karvanına qoşuldu. Düzliyi və etibarlılığına görə karvanın başçısı seçilən Məhəmmədə onun camaatın içindəki hörmətə heyran qalan Xədicə ona evlənmək təklifi rəli siirdi.

Həzrət Peyğəmbər (s) bu evliliyi münasib hesab etdiyindən Xədicə ilə evlənməyi qəbul etdi. Bu mübarək izdivacın meyvəsi bütün məsum imamların anası olan Həzrət Fatimədir (s.ə.).

PEYĞƏMBƏRLİK VƏ ZİFƏSİNİN VERİLMƏSİ

O, artıq qırx yaşında idi. Günlərin birində Həra mağarasında Allaha ibadət və duaya məşğul ikən Cəbrailin gətirdiyi vəhy vasitəsilə Allah-taala tərəfindən peyğəmbərlik vəzifəsinə təyin olundu. Bu hadisədən həyəcənlanmış Həzrət Peyğəmbər (s) bir müddət istirahət etmək məqsədi ilə Kəbəyə getdi, lakin vəhy mələyi təzədən ona nəzil olaraq təbliğə başlamasını əmr etdi.

İlk əvvəl Həzrət Peyğəmbərin (s) dəvəti gizli gedirdi. Ona inanan adamlar da bu işə tam gizli bir şəkildə əməl edirdilər. Ona ilk iman gətirənlər həyat yoldaşı Xədicə və Əli (ə) oldu. Aradan üç il ötdükdən sonra Məkkə və Məkkə ətrafı məntəqələrdə təbliğat üçün münasib bir şərait yarandı. Peyğəmbərə (s) insanları bir olan Allaha dəvət etmək və bütllərə qarşı mübarizə aparmaq vəzifəsi tapşırıldı. Bu iş olduqca təhlükəli idi. Çünki qəbilə başçılarının hakimiyyəti çox güclü idi. Onlar hakimiyyəti əldən vermək istəmirdilər. İllər boyu sitayiş etdikləri bütlləri sındırmaq onlara çox ağır gəlirdi. Amma böyük bir hədəf olan tək Allaha inanmaq, tövhid ideyasının yayılması üçün

çətinliklərə, ağır şəraitə sinə gərməkdən başqa bir çarə yox idi.

Açıq və ümumi təbliğatdan sonra, müşriklər onunla müxəlifət edib

aşkar bir şəkildə öz düşmənçiliklərini peyğəmbərə bildirdilər. Büt-pərəst quldurlar tövhid hərəkətinin qabaqcıl əsgəri sayılan Həzrət Məhəmmədin (s) təbliğinin qarşısını almaq üçün əllərində mövcud olan bütün imkanlardan istifadə edirdilər. Əvvəlcə rüsvətlə o Həzrəti tutduğu yoldan döndərmək istəsələr də, bu işləri heç bir nəticə vermədi. Ondan sonra belə qərara gəldilər ki, o Həzrətə müxtəlif təhdid və təzyiqlər yetirsinlər. Müsəlman olanlara lağ edib döyür, işkəncə verir, mallarını əllərindən alırdılar. Amma bu təşəbbüslər nəinki tövhid hərəkətinə mane ola bilmədi, əksinə bu, hərəkəti daha da gücləndirdi.

Müşriklər, Peyğəmbərimiz və dostları Məkkədən çıxana qədər öz çirkin əməllərindən əl çəkmədilər. İlk müsəlmanlar düşmən şərrindən qorunmaq üçün üç il Əbu Talib adlı achiq vəsusuzluqla mühasirə olunmuş bir yerdə qalmağa məcbur oldular. Ancaq müşriklər bunu da onlara çox görüb həmin məhəlləyə nəzarəti gücləndirdilər. Belə ki, heç kim cürət edib onlara yemək və su apara bilmirdi. Təkcə bir fədakar dəstə gecənin qaranlığından istifadə edərək onların bu ehtiyaclarını təmin etməyə cəhd edirdilər. Bu sıxışdırmaların və mühasirənin heç bir nəticə vermədiyini görən müşriklər, müsəlmanların bu inamlı müqavimətləri qarşısında yeganə çıxış yolunu onları öldürməkdə göriürdülər. İntiqamdan da qorxdular üçün onlar belə qərara gəlmişdilər ki, bütün qəbilələri öz tərəflərinə cəkərək birlikdə Peyğəmbərin evinə hücum edib o Həzrəti qılıncdan keçirsinlər.

MƏDİNƏYƏ HİCRƏT

Həzrət Peyğəmbər (s) vəhiylə mələyi vasitəsi ilə müşriklərin planından xəbərdar olmuşdu. Peyğəmbərimizin canını qorumaq üçün, o gecə onun yerində yatan və həyatını təhlükəyə atan Həzrət Əli (ə) olmuşdu. Peyğəmbər (s) gecənin qaranlığından istifadə edib Məkkədən çıxaraq Mədinəyə yola düşdü. Elə həmin gecə müşriklər peyğəmbərimizin evinə basqın etdi, lakin yataqda Həzrət Əlini gördükdə təəccüblənib tezliklə Peyğəmbəri (s) təqib etməyə başladılar. Ancaq bu işdən də heç bir nəticə almayıb Məkkəyə qayıtmaq məcburiyyətində qaldılar.

Əziz Peyğəmbərimiz (s) doqquz gündən sonra çox çətinliklə və ağır zəhmətlə Mədinə yaxınlığındakı Quba adlı bir məntəqəyə yetişdikdə burada xalq tərəfindən təntənəli şəkildə qarşılandı.

Həzrət Peyğəmbərin (s) orada gördüyü ilk iş məscid tikdirmək oldu ki, həm camaatın ibadət ehtiyaclarını təmin etsin, həm də ora müsəlmanların yığınaq yerinə çevrilsin. Mədinə əhalisi böyük şövqlə Quba məscidini tikdilər. İnşaat işlərində Peyğəmbərimizin özü də iştirak edirdi. Məscid tikintisi qurtardıqda ilk dəfə olaraq cümə namazı orada qılındı və birinci xütbəni də Həzrət Peyğəmbər (s) elə həmin məsciddə oxudu. Məkkədə öz yerinə nümayəndə olaraq qoyduğu Həzrət Əli (ə) və onunla birlikdə gəlməli olan Bəni Həşim qadınlarının həmin şəhərə yetişməsi üçün Həzrət Peyğəmbər bir müddət Qubada qalmalı olmuşdu.

Həzrət Əli (ə) Məkkədə üç gün qalaraq xalqın Həzrət Peyğəmbərin (s) yanında olan əmanətlərini sahiblərinə qaytardı. Daha sonra Bəni Həşim qadınları ilə birlikdə gecə yarısı Mədinəyə yola düşüb Qubada Peyğəmbərimizə çatdı. Həzrət Peyğəmbər (s), Həzrət Əli (ə) və qadınlarla birlikdə Mədinə əhalisinin coşqun və həyəcanlı qarşılama mərasimi altında şəhərə daxil oldu. Həmin Peyğəmbərimizi (s) öz evinə qonaq aparmaq istəyirdi. Ancaq Həzrət Peyğəmbər (s) belə buyurdu: “Dəvəmin qabağından çəkilin, dəvə kimin evinin önündə yatsa, qalacağım yer də ora olacaq”.

Dəvə Mədinənin dar və qarışıq küçələrindən irəliləyib axırda Əbu Əyyub Əl-Ənsarinin evinin önündə yerə çökdü. Beləliklə Peyğəmbərin (s) qalacağı yer məlum oldu.

Həzrət Peyğəmbərin (s) Mədinədə ilk fəaliyyəti öz peyğəmbərliyini təbliğ edib, islamı yaymaq üçün tikdirdiyi məscid oldu. Sonra isə yəhudilərin təhriki nəticəsində yaranan və 120 il davam edən Ovs və Xəzrəc qəbilələri arasındakı düşmənçiliyə son qoydu. Peyğəmbərimizlə Məkkədən köçüb gələn müsəlmanlara “mühacir”, Mədinədə islamı qəbul edənlərə isə “ənsar” deyilir. Peyğəmbərimiz mühacirlərin ənsara artıq zəhmət verməməsi və bir-birləri ilə qardaş kimi yaşamaları üçün aralarında qardaşlıq mərasimi təşkil etdi. Mədinə iqtisadiyyatının nəbzini əllərində tutan yəhudilər isə özlərini ciddi bir təhlükədə hiss edib müsəlmanlarla pis rəftar etməyə başladılar. Onlar müsəlmanların birliyini pozmağa və onları bir-birinə qarşı düşmən etməyə çalışdılar. Amma dahi Peyğəmbərimiz onların bu planlarını puça çıxartdı.

QİBLƏNİN DƏYİŞDİRİLMƏSİ

Peyğəmbərimiz (s) 13 il Məkkədə və 17 ay Mədinədə yəhudilərin qibləsi olan Məscidul-əqsaya tərəf namaz qıldı. Bu da yəhudilərin etirazına səbəb oldu. Belə ki, onlar “əgər biz haqq yolunda deyiliksə, niyə görə bizim qibləmizə tərəf namaz qılırsınız?” - deyə deyinmişdilər.

Həzrət Peyğəmbər (s) bir gün namaz qılanda vəhy mələyi ona belə əmr etdi: “Üzünü Kəbəyə çevir!”

O andan etibarən müsəlmanların qibləsi Kəbə (Məscidül-həram) oldu. Bu vəziyyət yəhudilərə çox ağır gəldiyindən onlar belə deyirdilər ki, “əgər sizin qibləiniz Kəbədirsə, niyə indiyə qədər Məscidul-əqsaya tərəf namaz qılırdınız?”

Halbuki, onlar bilmirdilər ki, bunların hamısı islam düşmənləri və dostlarının bəlli olması və kimlərin bu vəzifədə Peyğəmbərlə əməkdaşlıq, kimlərin də onunla müxəlifətçilik edəcəyini müəyyən etmək üçün bir imtahanıdır.

VİDAHƏCCİ

Həzrət Peyğəmbər (s) hicri 10-cu ilin Zilqədə ayının iyirmi beşində əmr etdi ki, xalqa belə elan etsinlər: “Allahın Peyğəmbəri (s) Allah evini ziyarət etməyə gedəcək və hər kim istəsə, onunla birlikdə gedə bilər.”

Bu xəbər xalqı həyacana gətirdi və coşqun qəlbli minlərlə müsəlman bu işə hazır olduqlarını bildirdilər. Peyğəmbər (s) Əbu Dəcanəni Mədinədə özünə vəkil seçib əshabı ilə birlikdə yola düşdü. Zül-hüləyfə ərazisinə çatdıqları vaxt ehram geyib “ləbbeyk” deyərək Məkkəyə doğru yola düşdülər. On gün sonra Məkkəyə çatıb həcc əməllərini yerinə yetirdilər. Həzrət Peyğəmbər (s) ərəfə gününü və ondan sonrakı gün xalq üçün nitq söyləyib onları dində sabit qalmalarına, eləcə də bu dinə daha sıx bağlılığa çağıraraq tövsiyələrini verdi.

QƏDİR-XUM

Zilhəccə ayının 18-i cümə axşamı gününü, Peyğəmbər (s) Cühfədən Xum vadisinə çatdığında Cəbrail Allahdan xəbər gətirdi ki, Əlini (ə) özüindən sonra xəlifə təyin etsin.

Bu öhdəliyi yerinə yetirmək üçün Həzrət (s) hamını çağıraraq belə buyurdu: “Peyğəmbər sizinlə əhəmiyyətli bir mövzu haqqında danışacaq. Hamı gəlsin!”

Minlərlə hacı o qızmar havada Peyğəmbəri (s) eşitmək üçün bir yerə toplaşdı. Peyğəmbər (s) namaz qılandan sonra, onun üçün düzəldilmiş xüsusi yerdə oturub buyurdu: “Həmd və səna Allaha məxsusdur. Ondən yardım dilər, Ona inanar və Ona təvəkkül edərim! Mən şahadət verirəm ki, Ondən başqa Tanrı yoxdur, Məhəmməd Onun qulu və Peyğəmbəridir. Ey camaat, mən sizin aranızdan gedəndə iki dəyərli şeyi □ Qurani və Əhli-beytimi (ailə üzvlərimi) sizin

üçün əmanət qoyuram. Onlar qiyamət günüində Kəvsər hovuzunun başında mənə qovuşmayınca heç vaxt bir-birindən ayrılmayacaqlar. Buna görə də Qurana və Əhli-beytə bağlanın və onlardan heç vaxt uzaqlaşmayın ki, həlak olarsınız!”

Daha sonra Əlinin (ə) qolundan tutub göyə qaldırdı və buyurdu: “Ey camaat, mən hər kimin mövləsiyəmsə (rəhbəriyəmsə), Əli də onun mövləsidir. Allahım! Onu sevəni sev, onunla düşmənlərlə düşmənlərlə ol, onun dostlarına yardım et, onu alçaltdırmaq istəyənləri alçaltdır!”

Peyğəmbər (s) xütbəni qurtardıqdan sonra o Həzrətə mələk nazil olaraq Allah-təalənin bu müjdəsini çatdırdı: “Bu gün (Əlinin seçilməsiylə) islam dinini kamilləşdirdim və nemətlərimi sizə tamamlamış oldum.” Əbu Bəkr, Ömər, Osman başda olmaqla bütün müsəlmanlar gəlib Əlini (ə) təbrik etdilər.

Gürcüstan Müsəlmanları İdarəsi

HƏZRƏT MƏHƏMMƏDİN (s) VƏFATI

Peyğəmbər (s) həcc səfərindən qayıtdıqdan sonra xəstələnib yatağa düşdü. Bir gün Peyğəmbər (s) ağır xəstə olduğu halda, Əli (ə) ilə birgə Bəqi qəbristanlığına, əshabın qəbirlərini ziyarət etməyə yəgetdi. Daha sonra evinə qayıtdı. Peyğəmbərin (s) xəstəliyi gün-gündən şiddətlənirdi. Nəhayət, hicri 11-ci ilin Səfər ayının 28-də, başı Həzrət Əlinin (ə) sinəsində ikən Allaha qovuşdu və bütün islam dünyasını sonsuz bir yasa boğdu.

HƏZRƏT PEYĞƏMBƏRİN (S) İMAM ƏLİ (Ə) VƏSİTƏSİ İLƏ ÜMMƏTƏ VƏSİYYƏTİ

Həzrət Peyğəmbər (s) buyurur: “Ya Əli! Sənə elə şeyləri sifariş edirəm ki, əgər onları yerinə yetirsən, davamlı olaraq, xeyir və xoşluqda olarsan. Ya Əli! Hər kim qəzəbini yatızdırar, halbuki ona etməyə qadirdir, Allah Qiyamət günü onu amanda qərar verər. Bu işin ləzzətini də həmin günü hiss edər. Ya Əli! Hər kim ölənin zaman yaxşı vəsiyyət etməzsə, alicənab deyildir. Mənim şafaətimi əldə etməz. Ya Əli! Ən üstün cihad odur ki, insan heç bir kəsə zülm qəsd etməsin. O kəsin ki, dilindən insanlar qorxur, atəş əhlidir. Ən pis insan o kəsdür ki, insanlar şərinədən amanda qalmaq üçün ona hörmət edərlər. Ən pis insan o kəsdür ki, axirətini dünyasını əldə etmək üçün satar. Ondan da pisi o kəsdür ki, axirətini başqalarının dünyasına dəyişər. Ya Əli! O kəs ki, zülm edildiyi şəxsin üzrxahlığını qəbul etməzsə mənim şafaətimdən məhrumdur...”